R4808

SPIRITUAL GROWTH
ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி

"இவைகளைச் செய்தால் நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறிவிழுவதில்லை." 2 பேதுரு 1:10

தாவரங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தியில் ஒரு தத்துவம் இருப்பதைப் போல, கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தியிலும் உண்மையாகவே ஒரு தத்துவம் இருக்கிறது. இரண்டு விஷயங்களிலும் அபிவிருத்தி மற்றும் வளர்ச்சியின் இயற்கையான முறைமைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளை நாம் நன்கு அறிந்திருந்தால், விரும்பப்படக் கூடிய பலனாகிய முதிர்ந்த மற்றும் அதிகப்படியான பலனை அடைவதற்கு எப்படி வளர்த்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதை புரிந்து கொள்ளுவோம். ஒரு விவசாயி, எதிர்பாராத விதமாக கற்றுக்கொண்டவைகளை ஒழுங்கற்ற முறையில் அவசியத்தினால் மட்டுமே அதை கஷ்டத்துடன் முயற்சித்து அப்பியாசப்படுத்துகிறான். அவன் அதிகமான பலனை எதிர்பார்க்க முடியாது. தொழிலை நன்கு கற்று ஜாக்கிரதையாக சேகரித்த அறிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிற சிக்கனமான துணிவுள்ள விவசாயி அதை தனது வேலையில் பயன்படுத்தும் போது அதிகமான பலனை அடைகிறான்.

உதாரணத்திற்கு ஒரு பழ மரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். விவசாயத்தைப் பற்றி எந்த அறிவும் இல்லாமல், மரத்தை நட்டு அதே வளரும்படி விட்டால், அது பழத்தைக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக பொதுவாக மரத்தையும் இலைகளை மட்டுமே கொடுக்கும். புழுக்கள் மற்றும் அழுகுதலும் வேரை தாக்கும். பூச்சிகள் மற்றும் நோய்கள் பழங்களை கெடுக்கும். இது தொடர்ந்தால் அது பூமிக்கு பாரமாகவும், பயனற்றதாகவும் ஆகும். விவசாயியின் அலட்சியத்தால் அது வெட்டப்படுவதற்கு மட்டுமே தகுதியானதாக இருக்கிறது. ஆனால் அது தேவனுடைய காற்று, மழை மற்றும் சூரிய வெளிச்சத்தின் ஆசீர்வாதத்தின் கீழ், பூச்சிகள், வியாதிகள் இன்றி கிளைக் கழிக்கப்பட்டு சரியானபடி பராமரிக்கப்பட்டால் அது பலன் தரக்கூடிய, லாபம் தரக்கூடிய மரமாக இருந்திருக்கும். ஏனெனில் இயற்கையின் பிரமாணங்கள் எல்லா வகைகளிலும் உண்மையானதாகவும் நேர்மையானதாகவும் இருக்கின்றன.

நீதிநெறி குணலட்சணத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தியில் நீதிநெறி பிராமணங்கள் ஒன்றும் குறைவுபட்டதாக இல்லை. சரியான நிலைமை சரியான மற்றும் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியின் கீழ் நிலையான சட்டங்களின்படி குணலட்சணம் வளர்ச்சியடையும். அது தனக்கும் பிறருக்கும் ஆசீர்வாதங்களில் பலனுள்ளதாகவும் அழகானதாகவும் ஆகின்றது. சாதகமான இயற்கையான நிலைமைகளின் கீழ் தேவையான வளர்ச்சியில் குறைவுபட்டால், அது சிதைக்கப்பட்டு பலனற்றதும் பிரயோஜனமில்லாததாகவும் இருக்கும்.

நமது இரட்சகரின் புண்ணியத்தின் மூலம் நமது சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்கு பிரியமுமான ஜீவ பலியாக நாம் ஒப்புக்கொடுக்கும் போது, நாம் தேவனுடைய ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளாக, ஆவிக்குரிய தளத்தில் புத்திர சுவீகாரத்தின் ஆவியை பெற்றோம். அந்த நேரத்திலிருந்து நமது அழிவுக்குரிய சரீரத்தின் மனோபாவமும் மனோ சக்தியும் தற்போது தேவனுடைய ஆவியின் கட்டுப்பாடு மற்றும் வழிநடத்துதலின் கீழாகவும் புதிய ஜீவனுக்குரியதாகவும் கருதப்படுகிறது. எண்ணம் மற்றும் கிரியையின் பழைய பழக்கங்களை தொடர்ந்து நீக்குதல் மூலம் நாம் வளர்க்கிற உண்மைத்தன்மை புதிய சுபாவமாக கருதப்படுகிறது. அங்கே புதிய குணங்களுக்கு இடங்கொடுத்து, தெய்வீக ஊழியங்களில் கிரியை நடப்பிக்க பயிற்றுவிப்பது, உயிர்த்தெழுதலில் பெறப்போகிற உண்மையான புதிய சுபாவத்திற்கு பாத்திரரா அல்லது அபாத்திரரா என்பதை நிரூபிப்பதற்காக ஆகும். நமது தற்கால நிலைமை, பூரண ஆவிக்குரிய நிலைமையின் ஒரு கருவின் நிலைமையாக இருக்கிறது. ஏனெனில் புது சிருஷ்டியின் மனோபாவம் மற்றும் குணலட்சணமே, உயிர்த்தெழுதலில் பிறக்கும் பூரணமடைந்த புது சிருஷ்டியின் மனநிலையாக இருக்கும்.

தேவனுடைய ஆவியை உண்மையிலேயே நாம் பெற்றிருந்தால் – அதை அவித்துப் போடாமல் அல்லது நம்மை விட்டு நீக்காமல் இருந்தால் – அது நமது அழிவிக்குரிய சரீரங்களை உயிர்ப்பித்து, தேவனிடத்தில் ஜீவனுடையவர்களாயிருக்கச் செய்து, அவருடைய சாயலிலும், கிறிஸ்துவ கிருபைகளிலும் நடவடிக்கைகளிலும் சுறுசுறுப்பாக வளரச் செய்யும் என்று அப்போஸ்தலர் உறுதிப்படுத்துகிறார். (ரோமர் 8:11) மேலும் அவர் கூறுகிறதாவது: "கிறிஸ்துவின் ஆவி இல்லாதவன் அவருடையவனல்ல." "மேலும் எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினால் நடத்தப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள்."(ரோமர் 8: 9,14)

நம்மை தேவனுடைய பிள்ளைகளாக தகுதிப்படுத்துவதற்கும், "தேவனுடைய சுதந்தரர் மற்றும் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரராக" இருக்க அழைக்கப்படவும் அந்த பண்புகளில் வளரப்பண்ணுவது நமது வேலையாக இருக்கிறது

கிறிஸ்தவ குணத்தின் அபிவிருத்தி படிப்படியான அனுதின வாழ்க்கையின் வேலை

கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தை வளர்க்கும் விஷயத்தில் நாம் எப்படி தொடர்ந்து செயல்படுவது என்பது குறித்து அப்போஸ்தலர் பேதுரு நமக்கு கூறுகிறதாவது: இவையெல்லாவற்றையும் ஒரு நாளிலோ அல்லது சில நாட்களிலோ செய்ய முடியாது. ஆனால் அது படிப்படியாக, அனுதின வாழ்க்கையின் வேலையாக ஒழுக்கத்தின் மேல் ஒழுக்கம், கிருபையின் மேல் கிருபையை ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணி நேரமும் கூட்டுதலாக இருக்கிறது. அவர் கூறுகிறதாவது: "நீங்கள் அதிக ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாய் உங்கள் விசுவாசத்தோடே தைரியத்தையும், தைரியத்தோடே ஞானத்தையும், ஞானத்தோடே இச்சையடக்கத்தையும், இச்சையடக்கத்தோடே பொறுமையையும், பொறுமையோடே தேவ பக்தியையும், தேவபக்தியோடே சகோதர சிநேகத்தையும், சகோதர சிநேகத்தோடே அன்பையும் கூட்டி வழங்குங்கள்."மேலும் அவர் கூறுகிறதாவது: "இவைகளைச் செய்தால் நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறிவிழுவதில்லை."(2பேதுரு 1:5-7. 10)

இவைகளைச் செய்தால் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவது நிச்சயம் என்பது ஒரு பலமான உறுதிமொழியாக இருக்கிறது. ஆகையால் இவைகளை ஜாக்கிரதையுடன் கவனித்தால் நாம் நன்கு செய்வோம். நாம் கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தில் வளர்வதற்கு இங்கே எட்டு மூலப் பண்புகள் இருக்கின்றன. புது சிருஷ்டியின் கரு உருவாகும் வரை இந்த மூலப்பண்புகள் ஒன்றொடொன்று புதுசிருஷ்டியின் ஆவிக்குரிய ஜீவ அணுவினால் கூட்டப்பட வேண்டும். அதன் பிறகு புது சிருஷ்டியானது வளர்ந்து அபிவிருத்தி அடைய தொடர வேண்டும். அவைகளை மறுபடியும் கவனிப்போம்.

அவையாவன :

1. விசுவாசம்
2. தைரியம்
3. ஞானம்
4. இச்சையடக்கம்
5. பொறுமை
6. தேவபக்தி

7. சகோதர அன்பு
8. அன்பு

"கர்த்தர் கூறியதாவது"என்பதே எல்லா சர்ச்சைக்கும் முடிவாக இருக்க வேண்டும்

இப்பொழுது நாம் ஒரு சிறு சுய பரிசோதனை செய்வோம். ஒவ்வொருவரும் தன்னைக் கேட்டுக்கொள்வாராக.

(1) அப்போஸ்தலர் இங்கே குறிப்பிடுகிற விசுவாசத்தை நான் பெற்றிருக்கிறேனா; ஒவ்வொரு பொருளிலும் அல்ல ஒவ்வொரு மனிதரிடமும் அல்ல, தேவனிடம் இருக்கிறதா? கிறிஸ்து பிறர் பொருட்டு செய்த பலியின் மூலம் அவரது இரட்சிப்பின் திட்டத்தில், உறுதியான அஸ்திவாரத்தில் கட்டப்பட்ட அவரது விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களில் விசுவாசத்தை பெற்றிருக்கிறேனா? நான் அவரில் மறைமுகமாக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேனா? "கர்த்தர் கூறியதாவது"' என்பது எல்லா சர்ச்சைகளுக்கும் முடிவாக இருக்கிறதா? எல்லா சந்தேகங்களுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் தீர்வாக இருக்கிறதா?

(2) நான் ஒரு நல்லொழுக்கமுள்ள வாழ்க்கைக்காக முயற்சிக்கிறேனா? இது தேவனுடைய பிள்ளைக்கு, ஜீவபலியாக அர்ப்பணம் செய்தவர்களுக்கு, தீமையிலிருந்து விலகியிருப்பதைக் காட்டிலும் மேலானதைக் குறிக்கிறது. அது உண்மையாக வாழ்வதை அதாவது அவரது உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாக இருப்பதைக் குறிக்கிறது. அதை தெரிந்தே மீறினால் அது தவறாக உறுதிமொழி எடுத்ததைக் குறிக்கும். அது நீதியில் குணலட்சண பலத்தை, வலிமையைக் குறிக்கிறது. குற்றமற்ற நேர்மை, நீதி, சத்தியம் தரநிலையாக இருந்து, அது தேவனுடனும் சக மனிதர்களுடனும் நேர்மைத் தன்மையை வளர்ப்பதைக் குறிக்கிறது.

சங்கீதக்காரன் இது குறித்து கூறுகிறதாவது: "உத்தமனாய் நடந்து, நீதியை நடப்பித்து, மனதார பேசுகிறவன் தானே. அவன் தன் நாவினால் புறங்கூறாமலும், தன் தோழனுக்கு தீங்கு செய்யாமலும், தன் அயலான் மேல் சொல்லப்படும் நிந்தையான பேச்சை எடுக்காமலும் இருக்கிறான். ஆகாதவன் அவன் பார்வைக்கு தீழ்ப்பானவன்; கர்த்தருக்கு பயந்தவர்களையோ கனம் பண்ணுகிறான். ஆணையிட்டதில் தனக்கு நஷ்டம் வந்தாலும் தவறாதிருக்கிறான். தன் பணத்தை வட்டிக்குக் கொடாமலும், குற்றமில்லாதவனுக்கு விரோதமாய்ப் பரிதானம் வாங்காமலும் இருக்கிறான். இப்படிச் செய்கிறவன் என்றென்றைக்கும் அசைக்கப்படுவதில்லை." (சங்கீதம்15:2-5) இப்படிப்பட்டவர் நல்லொழுக்கம் உள்ளவராக, பலமான அல்லது திடமான குணலட்சணம் உடையவராக இருக்கிறார். இங்கே தெய்வீக உதவியை வேண்டிக்கேட்பது எவ்வளவு அவசியமாக நமக்கு இருக்கிறது! எப்படி நம்மை நாமே நிதானித்து அறிவது!

(3) தேவனைப் பற்றியும், அவரது வசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் பற்றியும் இப்பொழுது செயல்பாட்டில் இருக்கும் விசேஷித்த அம்சங்கள் குறித்தும் முழுமையான அறிவைப் பெறுவதற்காக அனுதினமும் நான் முயற்சிக்கிறேனா? அதை நிறைவேற்றுவதில் நான் அவருக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கிறேனா? என்னுடைய சித்தம் மற்றும் பண்பை பொருட்படுத்தாமல் நான் நிற்கிற குறிப்பிட்ட உறவு மற்றும் நிலைமையில் என்னைப் பற்றிய அவரது சித்தத்துக்கு ஒத்துழைக்கிறேனா? பரிசுத்த ஆவியினால் அவரது வசனத்தின் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி நம்மைக் குறித்த அவரது நீதியான சித்தம் மற்றும் தேவனைப் பற்றிய இந்த அறிவைப் பெற முயற்சிக்கிறேனா? இந்த தெய்வீக அறிவை புறக்கணிப்பது, நமது சொந்த அபூரண நீதியின் தரநிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு சமமாக இருக்கிறது. மேலும் தெய்வீக தரநிலையை அசட்டை பண்ணுவதாக இருக்கிறது.

(4) புசிப்பதிலும் குடிப்பதிலும், குடும்ப ஏற்பாடுகளிலும், நடக்கை, எண்ணம் வார்த்தை மற்றும் கிரியையிலும் சுயகட்டுப்பாட்டை அப்பியாசப்படுத்தி நான் நிதானமானவாக இருக்கிறேனா ? சுயக் கட்டுப் பாடு என்பது நல்ல குணலட்சணத்தின் ஒரு மூலகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் உணருகிறேனா? "பட்டணத்தை பிடிக்கிறவனை பார்க்கிலும் தன மனதை அடக்குகிறவன் உத்தமன்" என்பது ஞானவானின் ஆலோசனையாக இருக்கிறது. அநேக வெற்றி படைத்தலைவர்கள் தங்களை கட்டுப்படுத்தி ஜெயங்கொள்ள கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சுய கட்டுப்பாடு என்பது நமது மனோபாவம், சிந்தைகள், சுவைகள், பசி தாகம், உழைப்பு, சந்தோஷங்கள், வருத்தங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளை சார்ந்தே இருக்கிறது. ஆகையால் அதை வளர்ப்பது குணலட்சண அபிவிருத்தியின் உயர்ந்த நிலையாகும். உன்னதத்திலிருந்து வரும் அறிவு, வலிமை, விசுவாசம் ஆகியவற்றுடன் இணைந்த சுய கட்டுப்பாடு, தெய்வீக காரியங்களில் அதிகப்படியான வைராக்கியம் மற்றும் கிரியையையும் பூமிக்குரிய காரியங்களில் அதிகப்படியான நிதானத்தையும் குறிக்கிறது. நிதானித்தலில், நடத்தையில், உலக காரியங்களில், "உங்கள் சாந்த குணம் (நிதானம், சுயகட்டுப்பாடு) எல்லா மனுஷருக்கும் தெரிந்திருப்பதாக." (பிலிப்பியர் 4:5) வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் நமது நிதானம், ஜாக்கிரதை, மரியாதையுடனான நடத்தையும் நமது உத்தியோகத்தை கனப்படுத்துகிறோம் என்பதும் தெரிந்திருப்பதாக.

(5) எனது உணர்வுகளை அறிவொளியின் காரணத்தினால் கட்டுப்பாட்டில் வைத்து, குணலட்சணத்தை வளர்ப்பதில் பொறுமையானது கிரியை நடப்பித்து சோதனையிலும் கட்டுப்பாட்டிலும் பொறுமையுடன் இருக்கிறேனா? அவை இருதயத்தின் ஆழத்தை உழுது புண்படுத்தினாலும் எல்லா காரியங்களிலும் ஒழுங்கை கடைபிடிக்கிறேனா? சீக்கிரத்தில் ஸ்தாபிக்கக்கூடிய தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு இடத்திற்காக என்னை தயார்படுத்தும் வேலைக்கு என்னை அவரது கைகளில் சந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொடுக்கிறேனா? பொறுமை என்று இங்கு மொழி பெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தைக்கு சந்தோஷத்துடன் சகித்தல் என்றுபொருள்.

(6) என்னுடைய குணலட்சணத்தையும் நடவடிக்கையின் போக்கையும் தெய்வீக மாதிரியில் உருவேற்படுத்த நான் ஜாக்கிரதையாக கவனித்து முயற்சிக்கிறேனா? ஒரு பெற்றோராக அல்லது வேறு எந்த நிலையிலும், தேவன் தமது அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவது போல, சுயநல நோக்கத்திற்காகவோ அல்லது பெருமைக்காகவோ அல்லது எந்த வகையிலும் நமக்கு கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களை ஒடுக்கவோ, நசுக்கவோ செய்யாமல், அவர்களது ஆசீர்வாதத்திற்காகவும் நன்மைக்காகவும் சுயதியாகம் வரை சென்று பொறுமையுடன் கண்ணியத்துடனும், கிருபையுடனும் கொடுங்கோன்மை இல்லாமல் செய்கிறேனா? ஒரு குமாரனாக அல்லது அதிகாரத்துக்கு கீழ்ப்பட்டவராக இருந்தால், நமது பிரியமான கர்த்தர் முன்மாதிரியாக காண்பித்தது போல அன்புடன் கீழ்ப்படிகிறேனா? எந்த விலை கொடுத்தாவது பிதாவானவரின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதே அவருக்கு பிரியமானதாக இருந்தது. ஒரு மனிதனாக இந்த உலகின் ராஜ்யத்துக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் ஒரு வாலிபனாக பூமிக்குரிய பெற்றோர்களின் அதிகாரத்துக்கும் அவர் உண்மையுள்ளவராயும், விசுவாசமுள்ளவராகவும் இருந்தார். அவர்கள் அவரது மேலான அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், இந்த பூமிக்குரிய அதிகாரம் சரீர பிரகாரமாக அவரை விட தாழ்ந்தவர்களால் கையாளப்பட்டது. வாழ்க்கையில் நாம் எப்படிப்பட்ட ஸ்தானத்தை நாம் பெற்றிருந்தாலும் அதை கிருபையுடன் நிறைவு செய்கிறவர்களாயிருப்பது எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது! நாம் ராஜகுமாரர்களாக அல்லது விவசாயிகளாக, எஜமானர்களாக, சேவகர்களாக இருந்தாலும் நாம் ஜாக்கிரதையாக தெய்வீக சாயலை பின்பற்றுவது எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது!

(7) சகோதர அன்பு என்னுடைய சகல கிரியைகளையும் வகைப்படுத்துகிறதா? அது பரம்பரையாக வந்த மற்றவர்களது பலவீனங்கள் மற்றும் சூழ்நிலை துரதிஷ்டங்களுக்கு தேவையான அளவு சலுகையை அனுமதிக்கிறதா? சகோதர அன்பு இந்த தவறுகளை சரி செய்ய ஞானத்துடன் சுய விருப்பத்தையும் விட்டுக்கொடுத்து தேவைப்பட்டால் கவனத்துடன் செயல்படுகிறதா? என் முகத்தை நிதானமாக கவனித்து குணலட்சண சிதைவை நான் உணர்ந்தால், ஒரு சகோதரனுடைய உதவியை நன்றியுடனும் அவரது கண்டனத்தை அடக்கத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேனா? இப்படிப்பட்ட மனோபாவத்தை தேவனுடைய கிருபையினால் நான் மேற்கொண்டு, எனது ஜீவனை

கொடுக்க நேர்ந்தாலும், நான் மற்றவர்களுக்கு தடையாக இல்லாமல் உதவியாக இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளுவேனா? இனிமேலும் எனது பழைய குணலட்சணத்தை வளர்க்காமல் தேவனுடைய ஊழியத்தில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு, ஊழியத்தில் நான் தடையாக இல்லாமல் முழு ஒத்துழைப்பைத் தருவேனா?

(8) நான் அநீதிமான்களிடத்திலும், அன்பற்றவர்களிடத்திலும் அதே சமயம் நல்லவர்கள் மற்றும் அழகானவர்களிடத்திலும் நான் அன்புடன் இருக்கிறேனா? அந்த அன்பு பரிசுத்தவான்களுக்கும் பாவிகளுக்கும் உதவி புரியும் செயல்பாடுகளில் ஞானத்தை வெளிப்படுத்த எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கும். அந்த அன்பு, இரக்கம், உதவி, ஆறுதல்கள், சந்தோஷங்கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களை முடிந்தவரை கொடுக்கிறது. அனி வரவிருக்கிற யுகத்தில் மாபெரும் சந்தர்ப்பங்களையும் வல்லமை மற்றும் மகிமையை விரும்புகிறது. அனி விசேஷமாக உலகளாவிய ஆசீர்வாதத்தை விரும்புகிறது. அதே முடிவின் நிறைவேறுதலுக்காக தெய்வீக திட்டத்திற்கு இசைவாக ஒவ்வொரு தற்கால சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்துகிறது. அது வருகிற யுகத்தில் ராஜாவின் அமைச்சரவையை அமைக்கிற மகிமையான கூட்டத்தில் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரிடமும் காணப்பட வேண்டியதாக, வளர்க்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த குணலட்சணங்கள் இங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு, அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லையென்றால் அங்கே அந்த அதிகாரத்துக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக கருதப்படமாட்டோம்

ஒரு பழத்தோட்டத்தில் கிளைக்கழித்தல், கத்தரித்தல் மற்றும் பண்படுத்துதல் ஆகியவை கனிகளை அதிகம் கொடுக்க தேவைப்படுவது போல, கவனிப்பும், தேவையான முன்னெச்சரிக்கையான நடவடிக்கைகளும் குணலட்சண சிதைவு மற்றும் அழிவு ஏற்படாதபடி அவசியமாயிருக்கின்றன. புதுசிருஷ்டியின் ஜீவனையும் தீய சக்திகளிடமிருந்து பாதுகாக்கவும் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. நாம் எதிர்த்தால் பிசாசு நம்மை விட்டு ஓடுவான். பொறுமையுடன் நன்மைகளை தொடர்ந்து செய்தால் அதிக அளவான முன்னேற்றம் பெறுவோம். "இவைகள் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்து பெருகினால் (அதாவது இவைகளை ஓரளவுக்கு பெற்றிருந்து, வளர்த்துக் கொண்டேயிருந்து அவை உங்களை ஆளும்படி செய்தால்) உங்களை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலே வீணரும் கனியற்றவர்களுமாயிருக்கவொட்டாது." சத்தியம்இப்படியாகஇருக்கிறது."நீதிமானுக்காக வெளிச்சம் விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது." அவர்கள் அதை நிச்சயமாக பெறுவார்கள். அவர்கள் இருளில் நடக்கமாட்டார்கள். "ஒருவன் தேவனுடைய சித்தத்தை செய்தால், சத்தியத்தை அறிவான்." (யோவான் 7:17) "இவைகள் இல்லாதவன் எவனோ, அவன் முன் செய்த பாவங்களறத் தான் சுத்திகரிக்கப்பட்டதை மறந்து கண் சொருகிப் போன குருடனாயிருக்கிறான்."(2 பேதுரு 1:9)

இவை எல்லாவற்றிலும் ஜாக்கிரதையாக இருப்போமாக

ஆகையால் சகோதரரே, "உங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கும்படி ஜாக்கிரதையாயிருங்கள். இவைகளைச் செய்தால் (இந்த குணலட்சணங்களை வளர்த்தால்) நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறி விழுவதில்லை." உங்களது இரட்சிப்பு மற்றும் பரிசுத்தமாகுதலுக்கு, (உலகத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு தேவனுடைய ஊழியத்திற்கு அர்ப்பணம்) கிறிஸ்துவின் பலியின் மேலுள்ள விசுவாசத்தினால் முழுவதுமாக நீதிமானாக்கப்பட்டு, நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமை நிலைமைக்கு உறுதிப்படுத்தப்படும். "இவ்விதமாய், நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்குப் பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்."

மறுபடியும் நமது பிரியமான சகோதரர் பேதுரு கூறுகிறதாவது: "இதனிமித்தம், இவைகளை நீங்கள் அறிந்தும், நீங்கள் இப்பொழுது அறிந்திருக்கிற சத்தியத்தில் உறுதிப்பட்டிருந்தும், உங்களுக்கு இவைகளை எப்பொழுதும் நினைப்பூட்ட நான் அசதியாயிரேன்... இந்தக் கூடாரத்தில் நான் இருக்குமளவும் உங்களை நினைப்பூட்டி எழுப்பி விடுவது நியாயமென்று எண்ணுகிறேன்." பேதுரு இதை செய்தார். இந்த காலத்தில் சபையானது அவரது சகோதர ஆலோசனையினால் பலனடையும்.

அப்போஸ்தலர் பேதுரு அர்ப்பணம் செய்தவர்களிடம் பேசும் போது, நாம் எப்படி, தேவனுடைய பிரதான கிருபையாகிய நமது அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தும் காரியங்களை வெளிப்படையாகவும் தெளிவாகவும் குறிப்பிடுகிறார். அப்போஸ்தலர் பவுலும் அதே வகுப்பாரிடம் பேசும் போது, கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தை வளர்த்து அபிவிருத்தி செய்வதில் தொடர்ச்சியான புறக்கணிப்பு இழப்பை, பரம அழைப்பின் பிரதான சலுகையை மாத்திரமல்ல, முடிவாக எல்லா சலுகைகளையும் இழக்க வேண்டியிருக்கும். அவர் எழுதுகிறதாவது: "நீங்கள் (தீமையை அழிப்பதற்கு, தேவனுடைய ஊழியத்திற்காக புனிதமான பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் சென்ற) மாம்சத்தில் பிழைத்தால் (சுய முயற்சியினால், சுயத்தை சந்தோஷப்படுத்துவதற்கு) சாவீர்கள்." (ரோமர் 8:13) சத்திய அறிவிற்குள்ளும் அவரது சித்தத்திற்கும் கொண்டு வரப்பட்டு, உண்மையுடன் உடன்படிக்கை செய்தவர்கள் வேண்டுமென்றே அதை முறிக்கிறவர்களாகவும் மீறுகிறவர்களாகவும் ஆனவர்களை தேவன் பயன்படுத்தவோ, ஒரு இடத்தை கொடுக்கவோ மாட்டார்.

நமது தற்கால நிலைமையில் நமது எல்லா முயற்சிகள் மற்றும் விழித்திருத்தல் மூலம் நமது முழுமையை அடைய முடியாது. பூரணத்தை இந்த வாழ்க்கையில் ஓரளவுக்கு மட்டுமே அடைய முடியும். அதை அடைவதற்கான நமது முயற்சியின் அளவு நமது விசுவாசம் மற்றும் ஆர்வமுடனான விரும்பத்தின் அளவை நிரூபிக்கும். அந்த முயற்சி பிரயோஜனமில்லாமல் இருக்காது. கனி உண்டாகவில்லை என்றால் பயிர் செய்தல், கிளைக் கழித்தல் முதலானவை சரியானபடி செய்யப்படவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்தவ குணலட்சனைகளை அபிவிருத்தியினால் மட்டுமல்ல, கிரியைகளை அதிகப்படுத்துவதினாலும் கனிகள் தோன்றும். தேவனுடைய ஊழியத்தில் நம்முடைய கிரியைகளை ஆரம்பிக்கும் முன்னதாக, உயிர்த்தெழுதலில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அழியாமையுள்ள சரீரத்திற்காக காத்திருக்கக்கூடாது. நாம் அந்த புது சிருஷ்டியின் ஆவியை பெற்றிருப்போமானால் (சித்தத்தை, பண்பை) நமது அழிவுக்குரிய சரீரம் தற்போது தேவனுடைய சத்திய ஊழியத்தில் சுறுசுறுப்பான செயலில் இருக்கும். நமது கால்கள் அவரது செய்திகளை எடுத்துச் செல்ல விரையும்; நமது கைகள் அவரது கட்டளைகளை விரைந்து செய்யும்; நமது நாவு சத்திய சாட்சியத்தை கூற தயாராக இருக்கும். நமது சிந்தை அபரிமிதமாகவும் திறம்பட அதிகமதிகமாக செய்யும் வழிகளையும் உபாயங்களையும் திட்டமிடும். இப்படியாக அந்தகாரத்தினின்று அவருடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருக்கு கனத்துகுரியவர்களாக இருப்போம்.